

ni rastejo. Saj je neki Amerikanec povedal, da je zato prinesel preko velike luže toliko cekinov, ker je opravljal dela, ki jih drugi niso hoteli. Toda Fricl nova boljša polovica se boji za njega, ker se v »Slovenca« navdušuje baže zanj Kurenčkova Nežka. Sicer je res lepo, da se je naš Fricl tako hitro v Butalah vživel in prikupil, a hočemo ga tudi nazaj imeti. Kurenčkova Nežka si naj le Frtavčkovega Gustina privoščiti, Fricl na pa pri miru pustiti. Slišali smo tudi, da so v Butalah samo rejene »uradne osebe«, ki jih niti redukcija ni dosegla, čeprav so bili v nekem podjetju reducirani vsi mojstri in pomočniki, in so ostali v službi le »direktorji«, »generalni direktorji«, vajenci in dve »uradni osebi«. Ena namreč ne bi zmogla dela, da bi vsem »višjim« prinašala pecivo, pijačo, časopise in cigarete. In ker se Fricl nova boljša polovica boji, da ji Fricl postane v Butalah »uradna oseba« in ga več nazaj ne bo, da bi bil doma za palirja pri gradnji cest in stranišč, je brzojavila po njega. Radovedni smo le, če bo Fricl njen brzojav dobil, kajti v Butalah imajo le brezlični brzojavni urad, a mi le jezičnega. Upamo pa kljub temu, da pride Fricl kmalu domov poln učenosti in izkušanj. Kako se bo s tem vsem doma poštavljal, bomo takoj poročali, g. urednik.

Iz zagrebške torbe. Naj se tokrat spomnim na naše slovenske zadeve. Misijon smo končali z zavestjo, da je lepo uspel. Nekateri so bili kar do joka žalostni, da ga več ni, tako lepo je bilo. Je jih precej, ki niso zamudili prav nobenega od 24 govorov, vsem se je vtisnil spomin na te dneve prav v dno duše. Dolgi so bili nekateri govori, a kar pozabili smo ob besedi misijonarja Šavljaja, da čas teče naprej. Navdušenje ob zaključku je bilo nepopisno in se je nabrala tolika množica naroda, da je bilo stotine in stotine ljudi še zunaj pri cerkvi, tako da je bil trg pred cerkvijo poln Marijinih pesmi, ki so spremljale slovesne litanije. Za veliko noč smo imeli prvič tudi rano mašo v cerkvi sv. Marije.

Znižane cene malim oglašom

namesto po Din 150, računamo v bodoče le Din 1.— za besedo. Davek 1 Din za oglas posebej. Kdor hoče šifro (to se pravi, da ne objavi svojega naslova), ampak hoče ponudbo na upravo lista), doplača še Din 5.0.

Po zgledu in receptu prve čete Krucev je besnela tudi druga, ki je pridrla 3. februarja 1704 v Središče. Presenečenih Središčanov se je lotila druhal z grožnjo. Zapretili so, da bodo do tal upepelili ves trg, prebivalce mučili in pomorili, ako ne bodo držali z njimi in jim ne bodo v pomoč pri ropanju. Hočeš — nočeš — moraš, Središčani so popustili ter so se udali banditom in šli z njimi.

Kruci so si privoščili najprej župnišče. Župnik Jernej Wenger je bil primoran, da je izročil 300 merikov zrnja in 14 polovnjakov vina. Plen so morali odpeljati Središčani v kručovski tabor. Komaj so bili tolovaji iz farovža, se je bal župnik ponovnega obiska. S pohištvo in preostalo malenkostjo živeža je nameraval prbežati v Ormož. Na cesti je hotela nesreča, da je srečal Kruce. Odvzeli so mu vse. Gnali so ga nazaj v Središče, vpričo njega so ogulili farovž do sten in še prazno zidovje so slednjič zažgali.

Ko so uničevali plameni župnišče, je planila družal nad cerkev sv. Duha. Vse, kar je imelo v njej kakšno vrednost, kakor kelihe, ciborij, monštranco in druge dragocenosti, ker jih niso bili poskrili pravočasno, so Kruci pobrali, oltarje podrli in jih zažgali zunaj

Gospodarske zanimivosti.

Kje je denar? Poročila gospodarskih listov iz Švice poročajo, da so gotovi bogataši iz raznih držav znosili denarja v švicarske banke toliko, da ga zdaj tam leži za okrog 900 milijard dinarjev v blagajnah. Od tega denarja banke nočejo plačati nobenih obresti, ampak se zahtevajo odškodnino, da imajo ta denar shranjen. Sedaj pa se je začel v Švici pokret, ki zahteva, da banke ta denar pošljejo v države, od koder je prišel ter da se vsaki državi sporoči imena onih »zvestih državljanov«, ki skrivajo denar v Švici. Ker pa banke tej zahtevi nočejo ustreči, zahtevajo borci zoper to svetovno skopuštvu, da zavarovalnice odpovedo zavarovanje blagin, v katerih je denar skrit. Kako se bo ta stvar razvila, smo zelo radovedni, sumimo pa, da se bo zgodilo po narodnem izreku: Vrana vrani oči ne izkljuje.

Trgovska pogajanja z Nemčijo se vršijo v Beogradu. Nekateri si delajo velike nade, pa ne bo tako, ker je te dni izšel v Nemčiji predlog, da se nakup v inozemstvu kaznuje kot — zločin!

Čehoslovaška kupuje tobak v Grčiji. Čehoslovaška, naša politična in slovanska zaveznica, je odločila, da kupi letos tobak v Grčiji in sicer namesto 530.000 kg kar 1.000.000 kg. Mi bomo pa svoj tobak kadili na zavezniško skupnost.

Novi hmeljski nasadi — prepovedani. Na Češkem skušajo rešiti krizo v hmeljarstvu na ta način, da so — prepovedali nove nasade hmelja.

Jugoslovanska trgovinska bilanca kaže tole sliko: Izvozili smo leta 1930 za 883 milijonov žive živine, leta 1933 le za 466 milijonov, sirovine in polizdelki leta 1930 za 2900 milijonov, leta 1933 pa le za 1366 milijonov. Uvozili smo gotovega blaga leta 1930 za 5060 milijonov, leta 1933 pa za 1949 milijonov. Izvoz kaže, da izvažamo polovico manj po denarni vrednosti, sicer pa komaj tretjino prejšnjega, večinoma manj vredne predmete in sirovine. Uvažamo pa samo gotove izdelke. Izvoz se mora preurediti tako, da bomo doma izdelovali in izdelke pošiljali v tujino, uvoz pa tako, da bomo uva-

žali sirovine in jih v domačih tovarnah predelavali.

Razveljavljene občinske volitve.

Hoče.

Upravno sodišče v Celju je izdalo pod štev. A 511-88-16 tole odločbo:

Zoper občinske volitve, ki so se dne 15. oktobra 1933 vršile v občini Hoče, okraj Maribor desni breg, se je v volilnem imeniku vpisani Franc Frangeš mlajši, posestnik v Sp. Hočah, dne 21. oktobra 1933, torej v odprtem roku osmih dni po dnevu volitev, pritožil na upravno sodišče v Celju.

Upravno sodišče je po par. 50 zakona o občinah v nejavni seji odločilo:

Pritožbi se ugodi in se razveljavijo občinske volitve radi nepravilnega postopanja volivnega odbora s tem, da se morajo po par. 50, odstavek 5, zakona o občinah v mesecu dni od dne prejema te odločbe izvršiti nove volitve.

Zoper to odločbo ni pravnega sredstva.

Razlogi:

Na pritožbo imenovanega je upravno sodišče po pregledu pritožbe in vseh volivnih spisov ugotovilo, da so se pri volitvah za občinski odbor zgoraj navedene občine dogodile sledeče nepravilnosti:

Pritožitelj trdi med drugim tudi to, da je dal okrajni načelnik odstraniti iz volivnega lokala Novaka Antona, ki je bil predstavnik svoje liste, in to na pritožbo predsednika volivnega odbora, da moti imenovanil volitve s svojimi pripombami in zahtevami; da je krog 11.30 zasedla gruča 20 do 25 neznanih mladencev pod vodstvom nekega Primca Filipa iz Orehove vasi dohode do volišča in izvajala nasilja nad volivci s tem, da je puščala na volišče samo volivce, ki so izjavili, da bodo glasovali za nasprotno Papežovo listo, in da so volivce, ki so kljub temu glasovali za Novakovo listo, pri odhodu z volišča napadali, in da je bilo radi tega postopanja 200 do 250 volivcem sploh onemogočeno, da bi volili, kar vse je odločilno vplivalo na izid volitev.

cerkve. V čisto oropan hram božji so nagnali svoje konje in spremenili tako svetišče v navaden hlev.

Iz Središča je zadišal Krucem sosednji Ormož. Mesto je bilo precej utrjeno, a so se ga le polastili hitro. Bili so namreč izvežbani v naskakovanju trdnjav. Ne samo, da so ropali, morili ter požigali po mestu, uspel jim je celo udar na grad. Graščaka Franca Petthe je presunil strah pred Kruci že pred njihovim prihodom tako, da se je ognil srečanju s pravočasnim begom v Ptuj. Plemeniti gospod je posedal precej gotovine ter drugih dragocenosti, česar ne bi bil rad kar meni in tebi nič zaupal pregledu tolovajev. Pred odhodom je zakopal svoj zaklad v gradu v trdni veri, da ga ne bodo iztaknili pri še tako skrbnem brskanju.

Madžarski tolpi ni bilo za gole grajske stene. Tako dolgo so iskali ter razkopavali po kleti, da so naleteli na dragocenosti in jih dvignili. V zahvalo za najdbo zaklada so razbili in uničili vse po sobah. Ni ostala nepoškodovana niti najmanjša reč. Grajske hleve in pristavo so požgali, iz kleti so odpeljali 100 štrtinjakov vina.

bolj poljudnega povestničarja zelo visoke cene. Te dni je umrl Dickensov zadnji sin Henrik, ki je bil po poklicu slaven sodnik. Z njegovo smrtjo je prenehala testamentarična določba glede rokopisa »Življenje naše Gospoda«. Henrikovim otrokom so ponujali angleški časopisi pravilne denarne nagrade za prepustitev rokopisa rajnega starega očeta. Znani angleški časopis »Daily Mail« je plačal za rokopis, ki obsega 14 tisoč besed, 12 milijonov Din. Vsaka beseda pride na 800 Din. To je pač najvišja nagrada, katero je kedaj izplačal kak časopis za ponatis rokopisa.

(Dalje sledi.)